

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

בני העיר פרק רביעי מגילה

כז.

עין משפט
נר מצוה

ב א מיי פ"י מהל' ס'ת
הל' א טוש"ע י"ד ס'ת
רפב סקף יט:
בב א ג ד יט ס'ת הלכה
ז טוש"ע י"ד סימן
ער סקף א טוש"ע א"ה
סימן א סקף ז:
בב א מיי פ"א מהל'
תפלה הלכ' טו יח
טור ש"ע א"ה סימן קנב
סקף א:
בג ז ח ט מיי פ"ז מהל'
מחנות עניינ' הלכה יד
טוש"ע י"ד סימן רנו סקף
י:

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

בְּנוּתֶיהָ דָּרַב פִּי מִסְתַּבְּרָא. מִהֲכֵא מִשְׁמַע דְּהִלְכָּה כִּי יִהְיֶה
בֶּן לִי לְגַבֵּי דִרִי יוֹמָן מִדְּמִימִי רֵאשִׁי דְּהִלְכָּה כִּרְבִּי פִּי
מִשּׁוֹס דְּרַבִּי יִהְיֶה בֶּן לִי קֵאִי כְּוֹמֵתָא אַע"ג דְּרַבִּי יוֹמָן פִּלְגֵּי עֲלֵיהּ (א):
אֲבָל הֲתֵנוּ ו' מִזְבֵּי הָעִיר בְּמִעֲמַד בּוֹ. קֵשָׁה לְרִינִי שֶׁהֵנוּ ו'
טוֹבֵי הָעִיר בְּמִעֲמַד אֲנָשִׁי הָעִיר לֵאמֹר
לִי לְהוֹמִירוֹ וְאֲמַרְנָה נִקְטִינָה וְהָאִי אֲפִי
בְּכָל הַדְּמִינִי יִכְוִלִין הֵן לְעִשּׂוֹת מֵה
שִׁירָא כְּדֹאמֵר לְעִיל אֲפִילוֹ לְמִישְׁתִּי
זִינָה שִׁכְרָא וּפְרִשִׁי לְקוֹטֵן מֵן הַדְּמִינִי
שֶׁכֶּר לְעִשּׂוֹת וְשֵׁן לְוֹמֵר דְּקִטְקֵי וְהוֹמִירוֹ
לְאַשְׁמוּעִין דֹּלָף בְּמוֹתֵר צִי תִנְאִי
דְּסַלְקָא דַּעְתָּךְ לֹאס קֵנו מֵן הַדְּמִינִי
דְּכִר קְדוּשָׁה וְהוֹמִירוֹ דְּמוֹתֵר לְעִשּׂוֹת
מֵן הַמוֹתֵר כֹּל מֵה שִׁירָא אֲפִילוֹ בְּלֹא
תִנְאִי קִמְ"ל לֵאמֹר:

רצ'י

וַיֹּאדָמֵר וּמִ"ד תַּפְלָה דַּכְתִּיבִי סִפְרָה נָא הַגְדֹּלוּת אִשְׁרֵי
 עֶבֶד בְּרַחֲמֵי הוּא דַּעֲבַד תַּסְתִּיבִי דר' יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לִוִּי
 דְּלִין בּו תּוֹרָה דְּאִמְר ר' יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לִוִּי בֵּית הַכֶּנֶסֶת
 וְדַרְשׁ ש"מ: אֲבָל מִכְרו תּוֹרָה לֹא יִקְחו סְפָרִים וכו':
 ד ס"ת יִשָּׁן לִיקַח בּו חֹדֶשׁ כִּיּוֹן דְּלֹא מַעֲלִי לִיה אִסּוּר
 עֲלוּיֵי עֵילוּיִיא אַחֲרִינָא שְׁפִיר דְּמִי תֵא שְׁמַע אֲבָל מִכְרו
 סְפָרִים הוּא דְּלֹא הֵא תּוֹרָה בְּתוֹרָה שְׁפִיר דְּמִי מִתְנִ'
 לֵין לְכַתְּחַלָּה ת"ש גּוֹלְלִין ס"ת בְּמַטְפָּחוֹת חוֹמְשִׁין
 וְאִים וְכַתּוּבִים אֲבָל לֹא נִבְיָאִים וְכַתּוּבִים בְּמַטְפָּחוֹת
 בְּמַטְפָּחוֹת ס"ת קִתְּנִי מִיְהָת גּוֹלְלִים ס"ת בְּמַטְפָּחוֹת
 שִׁין אִין מַטְפָּחוֹת ס"ת לֹא אִימָא סִיפֵא וְלֹא חוֹמְשִׁין
 תּוֹרָה בְּתוֹרָה ש"ד^א אֲלֵא מִהָא לִיכָא לְמִישְׁמַע מִיְהָת
 עַל גְּבִי תּוֹרָה וְתוֹרָה ע"ג חוֹמְשִׁין וְחוֹמְשִׁין ע"ג נְבִיאִים
 יִם וְכַתּוּבִים ע"ג חוֹמְשִׁין וְלֹא חוֹמְשִׁין עַל גְּבִי תּוֹרָה
 הִנְחָה דְּלֹא אִפְשָׁר דְּאִי לֹא תִימָא הִכִּי מִיכְרָךְ הִכִּי
 דְּפֵא אַחֲבָרִיָּה אֲלֵא כִּיּוֹן דְּלֹא אִפְשָׁר שְׁפִיר הֵכָא נְמִי
 ש"ן דְּאִמְר רַבָּה בַּר בַּר חֲנָה א"ר יוֹחָנָן שְׂרִיר רַבִּיג'
 שִׁין לִיקַח בּו חֹדֶשׁ הָתֵם מִשּׁוּם פְּשִׁיעוּתָא כִּי קְאִמְרִינָן
 רִיקִין מֵאִי ת"ש דֵּא"ר יוֹחָנָן שְׂרִיר ע"מ^ב אִין מוֹכְרִין
 דֵּה וְלִישָׁא אִישָׁה ש"מ תּוֹרָה בְּתוֹרָה שְׁפִיר דְּמִי דְּלֵמָא
 מִבְּיָא לִידִי מַעֲשֶׂה אִישָׁה נְמִי^ג לֹא תֵהוּ בְּרֵאָה לְשִׁבְתָּ
 יָה לֹא ת"ר לֹא יִמְכּוֹר אִדָּם ס"ת אַע"פ שְׂאִינוּ צָרִיךְ
 אִפ' אִין לֹא מֵה יִאכֹל וּמִכָּר ס"ת או בְּתוּ אִינוּ
 וְכֵן בְּמוֹתְרֵיהֶן: אִמְר רַבָּא ה"ש אֲלֵא שְׁמִכְרו וְהוֹתִירוּ
 תֵּר אִיתִיבִיה אַבִּי בְּד"א שְׁלֹא הִתְנו אֲבָל הִתְנוּ
 בְּה"ד אִילִימָא שְׁמִכְרו וְהוֹתִירוּ כִי הִתְנו מֵאִי הוּי
 מֵא דִּהִתְנו הֵא לֹא הִתְנו לֹא לַעוֹלָם שְׁמִכְרו וְהוֹתִירוּ
 תְּנו שְׁבַעָה טוֹבִי הַעִיר בְּמַעֲמָד אֲנִשִּׁי הַעִיר אֲבָל
 בְּמַעֲמָד אֲנִשִּׁי הַעִיר אִפִּילוּ לְדוּכְסוּסֵיא נְמִי מוֹתֵר
 דְּרַב שֵׁשֶׁת מִי שְׁמִיעַ לָךְ מוֹרַב שֵׁשֶׁת מֵאִי דוּכְסוּסֵיא
 מֵר אַבִּי הַלֵּכְךָ הֵא צוֹרְבָא מִרְבֵּנָן דְּשִׁמְעַת לִיה
 מִיָּה רַבֵּנָן דְּלֹא אִפְשָׁר דְּלֹא שְׁמִיעַ לִיה מִן גִּבְרָא
 עִיר אַחֲרָת וּפְסָקוּ עֲלִיהֶן צִדְקָה נּוֹתֵנִין וְכִשְׁהָן בֵּאִין
 י הִכִּי בְּנֵי הַעִיר שְׁהִלְכוּ לַעִיר אַחֲרָת וּפְסָקוּ עֲלִיהֶן
 מִיד שְׁהִלְךְ לַעִיר אַחֲרָת וּפְסָקוּ עֲלִיו צִדְקָה נּוֹתֵנִין
 בְּר חֲנִילָא וְכֹל בְּנֵי מִתִּיה רְמוּ עֲלִיהוּ צִדְקָה וְיִהְיֹו
 עֲנִי מֵאֲתִין אִמְר לֵהוּ תִּנְיָא בְּד"א בְּשִׁאִין שֵׁם
 חֲבֵר

לעשות מצות הכנסת צית המדרש: וישרף את צית ה' ואם כל צית גדול. נבחרה רחל: כתיב: ספסיים. יס סימן: מוסר לעשות צית המדרש. אלמא צית המדרש הו צית גדול: דיעבר. שמכריהו כבר נדקתני מכרו תורה ומשום הכי מותר ליקח דמיו ספר מורה שאם לאו מה יקחו מהם כי קא מביעלא לן למכור לנמילה לכן: חומשין. ספר מורה שאין בו אלף חומש אחד: אלל לא נביאים וכתובים נמטפחות ספר תורה. שמוריד המטפחות מקדושמן: נמטפחות של חומשין. דקא מעלי להו לנמטפחות: אלל נמטפחות ספר תורה לא. אלמא אין משני לפירא דה אלל למעלה הימנה: אימא סיפא ולא חומשין נמטפחות של ספר תורה. דהא ירדה היא: וקא מופיב דפא

חזקיהו. דף נגלג על חזקיהו:
משום פשיעוֹתָא. שמה משמיכור שוב
 לא יקנה וממך קר יפקדו הדמים:
כי קאמרין דמנא לאיפירוקי. שכתוב
 כבר החדש צבית הסופר ואינו מעוכב
 אלא לתת לו דמים: **אלא ללמוד**
טורה. להתפרנס צו כשלומד טורה.
 וקס"ד דה"ה לקנות ספר טורה:
שאנין סימן לו. שיש לו אחר: **אינו**
רואה סימן ברכה לעולם. בצאזן
 הדמים: **שמכרו והופירו.** מכרו
 אחד מן הקדושות הללו ולקחו
 ממקלת הדמים קדושה מעולה
 והותירו מק: **אלב גבו.** מעט
 מן הצבור לצורך ספר טורה וקראוהו
 וותר בידן מן הדמים מותר להורידן
 שהרי עדיין לא צאל לשימוש קדושה
 חמורה: **שלא הסנו.** על מנת
 לעשות ראונו מן הדמים:
לדוכסומיא. מפרש לקמן: **כי הסנו**
מאי הוי. הא דמי קדושה הן:
וטעמא דהסנו. כשגבו לעשות
 ראונו וחסלנו ממותר הדמים:
פרשא דמא. בני העיר שזכרין
 אדם רובכ סוס שיהא לן מוזמן
 לשלחו שלחיות למנושל העיר
 כשיטרכו: **נוסנין.** אותה לגבאי
 אותה העיר כדי שלא יחדסו
 בפוקסים ואין נותנין: **וכשנן צאים.**
 וחוזרים למקומן מובעים אותן מן
 הגבאים ומפרנסין בה עניי עירן:
 חזב

מסורת הש"ס

(א) וצברת כה' ויש' וע'
נדרים עב., (ג) [מוספ'
פיג.,] וצ' צ' קהל., (ד) [ע'
מוס' נצ' ח' ד'ה: פרוין,
קדוש ד' ד'ה: פ' ח' ק.,]
(ו) מוס' ד"ח רבה פ"א,
(ז) יחא והמכור פ"ה ומוכר
ו"כא שאלתו פ"ה שנה ס'.
(ח) [ח' ח' ע' מוס' מילין ס'.
ד"ה אמר רבא וכו' שרית
עמנו שחבז זה לנחאיי חזר
מזה ע"ש פירושו כסוגיא
דכסא וכו' מוס' פירושין סה:
ד"ה חזקלען,

תורה אור השלם

1. וַיִּשְׁרַף אֶת בֵּית יְהוָה
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְאֶת כָּל
 בְּתוּלָתוֹ וְאֶת כָּל
 בֵּית
 הַזָּהָב שֶׁרָפָה בָּהֶם:
 מַלְכִים כִּי כֹה
 2. הָיָה חֻץ לְמַעַן צִדְקוֹ
 וַיִּגְדֹּל תוֹרַת אֲדָמִירִי:
 יִשְׁעֵהוּ מִכָּא
 3. וְהַמֶּלֶךְ מְדַבֵּר אֶל
 הָאֱלֹהִים נָעַר אֶת־הָאֱלֹהִים
 לְחַזֵּק סִפְּהוּ נָא לִי אֶת
 כֹּחַ הַגְּבוּרֹת אֲשֶׁר עָשָׂה
 אֲלֵיךְ:
 מַלְכִים כִּי כֹה
 4. יִהְיֶה כִּי אֲמַר יְהוָה בְּרָא
 הַשָּׁמַיִם הֵוא אֱלֹהִים
 יִצְרֵה הָאָרֶץ וְעָשָׂה הֵוא
 כֹּנְנָה אֶת־הוּא בְּרָאָה
 לִשְׁבֹּת יִצְרָה הֵוא וְאֵין
 עוֹד:
 יִשְׁעֵהוּ מִי

גליון הש"ס

גמ' אלא ללמוד תורה.
ע' ב"ב דף ח ע"ב מד"ה
פדיון שבויים ע"ו דף יג
ע"א מד"ה ללמוד תורה:
שם אשה גמ'. ע' ב"ב ד'
יג ע"א מד"ה שגא'.
ובחגיגה ד' ב ע"ב מד"ה
לא תטו וביטוי לט' מא'
ע"ב מד"ה לא תטו:

מוסף רש"י

אלא מדהא ליכא
למישמע מינה. דודאי
מתני לא כולה דוקא, אלא
חדא מינייהו דוקא, או
ירשא או סיפא, ומנא אידך
אטו ההוא ולא ידעינן הי
מינייהו דוקא דנגמר מיניה
(שבת קכא.).

דבינו חננאל

א"ל אב"י לההוא מרבנן דהוה מסדר מתניתא קמיה
אמר ליה הכי אמר רב ששת פרשא דמתא
מילתא ולא ידע פירושא לישילה קמיה דשכ"ח
רבה אמר רבי יוחנן משום ר"מ יבני העיר שהלכו
מביאין אותה עמהן ומפרנסין בה עניי עיר תניא
צדקה נותנין וכשהן באין מביאין אותה עמהן
לעניי אותה העיר ר"ה גזר תעניתא על לגביה רב
כי בעו למיתי אמרו ליה נותבה לן מר וניזול ונפרנס

י. ואתינן למיפשטה מיהא דתניא גוללין ספר תורה במטפחות חומשין וחומשין במטפחות נביאים משמע מינה. ת"ש מניחין תורה על גבי תורה ותורה על גבי חומשין כו'. ודחינן שני הנחה דלא

(ח) ז"ל בתורה ש"ד מתני' דיעצד וכו'.